

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Načeradským v hlavním líčení konaném dne 28. 6. 2022

takto:

Obžalovaný J. D., narozený [redacted] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem náměstí [redacted], Kladno, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Oráčov, okres Rakovník,

je vinen, že

1. dne 30. 9. 2021, kolem 14:00 hodin, v Kladně, nejméně v ulici J. Merhauta, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky BMW 325, modré barvy, registrační značky [redacted], ačkoli věděl, že měl na základě rozsudku Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 6 T 21/2021, ze dne 6. 4. 2021, který nabyl právní moci dne 24. 6. 2021, mimo jiné uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců,
2. v době od 16:01 hodin dne 23. 8. 2021, do 14:00 hodin dne 30. 9. 2021, bez závažného důvodu nenastoupil výkon trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, v režimu s ostrahou, ve věznici Praha 6 - Ruzyně, ačkoli tak byl povinen učinit na základě výzvy Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 6 T 21/2021, vydané dne 17. 8. 2021, s nástupem trestu nejpozději do dne 23. 8. 2021 16:00 hodin, danou výzvu prokazatelně převzal dne 17. 8. 2021 v trestní kanceláři Okresního soudu v Kladně, z důvodu nenastoupení trestu, uvedený soud vydal s datem 23. 9. 2021 příkaz k jeho dodání do výkonu trestu, na jehož podkladě byl dne 30. 9. 2021 ve 14:00 hodin zadržen policisty v Kladně, v ulici Jaroslava Merhauta a týž den do výkonu trestu dodán,

tedy

pod bodem 1.:

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

pod bodem 2.:

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen „tr. zákoník“),

pod bodem 2.:

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Soud rozhodl ve věci na základě obžaloby podané pro skutky popsané výše státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Kladně dne 2. 5. 2022. Totožnost skutku byla zachována i ve vztahu k usnesení o zahájení trestního stíhání, které bylo obžalovanému doručeno dne 7. 12. 2022.
2. K zjištění skutkového stavu uvedeného v podstatném rozsahu výše ve výroku dospěl soud na základě následujícího dokazování.
3. Obžalovaný J. D. před soudem uvedl, že pokud jde o nenastoupení do výkonu trestu, je pravda, že nenastoupil, ale udělal to proto, že mu před nástupem sdělila maminka, které volala jeho bývalá družka, že jeho 11 letý syn nechce žít, pokud by měl obžalovaný být tak dlouho pryč. Obžalovaný mu totiž řekl, že má jet na rok na stavbu do Rumunska, aby se syn nemusel stydět za to, že má otce ve vězení. Obžalovaný volal bývalé družce, a když mu to potvrdila, tak to chtěl se synem ještě probrat. Psychicky to neunesl, cítil to tak, že nemůže nastoupit do výkonu trestu a tak požádal o odklad. Pokud jde o první výzvu, bylo to tak, že v pátek 13. 8. (2022) si přečetl, že měl nastoupit do výkonu trestu 9. 8., řešil to hned následující úterý na zdejším soudě a to jak s vyšší soudní úřednicí tak se soudcem Mgr. Jírounkem, který mu pak na místě předal listinu, že má nastoupit až do 23. 8. (2022). Vyšší soudní úřednice ho ještě upozorňovala, že musí skutečně nastoupit tak, jak to tam podepsal, že se k tomu přihlíží u případného podmíněného propuštění. Věděl, že musí nastoupit, ale když si ještě před nástupem podal další žádost, tak čekal, že mu může být vyhověno. O to, jestli má žádost o odklad výkonu trestu odkladný účinek, se nezajímal, co přesně je napsáno ve výzvě si již nepamatuje. Později k dotazům uvedl, že nejmenovaná osoba mu řekla, že když si podá žádost o odklad byt' den před nástupem do výkonu trestu, tak mu musí být vyhověno, protože ve výkonu trestu odnětí svobody dosud nikdy nebyl. Čekal na rozhodnutí o žádosti, ale místo toho byl dodán do výkonu trestu. K tomu došlo tak, že měl pro ženu jako překvapení připravené auto, které mu na daném místě zaparkoval jeho kamarád. Sám s vozidlem

nikdy nejel, vždy ho řídil jeho kamarád. Ani předmětného dne nechtěl s vozem jet, ale aby ho mohl předat ženě v dobré stavu, potřebovalo diagnostiku akumulátoru. Na čerpací stanici si byl pěšky koupit zapalovač, a když se pak vrátil k autu, tak jen otočil klíčkem a zmáčkl start, aby mohl procházet diagnostické menu. Vozidlo stálo na místě. Tak po cca 25-40 vteřinách se za ním rozsvítil maják, uviděl, že za ním stojí policejní vůz. Policisté po něm chtěli, aby vystoupil a předložil doklady, na což jim řekl, že není řidič, že ve vozidle jen sedí. Policisté však trvali na předložení dokladů s tím, že ho viděli, tak jim řekl, že nemá doklady, protože má zákaz řízení. Policisté si ho pak „projeli“ a řekli, mu že s ním chce někdo mluvit. Došlo mu, o co jde, požádal je, jestli by to nebylo možné přejít, že mu má přijet syn, se kterým má strávit víkend, že má jinak již nakoupené věci a je připravený nastoupit (do výkonu trestu). Policisté to odmítli s tím, že to nemohou jen tak přejít, ani když jim slíbí, že hned v pondělí nastoupí. Neví, proč se ho policisté stejně jako před 6 lety snaží „udělat“ tím, že oba tvrdí, že ho viděli jet. Tehdy byli asi našťvaní, že se „u toho vybourali“. On byl ve skutečnosti před 6 lety doma nemocný se zády a později se mu i přiznal kamarád, který to vozidlo skutečně řídil, ale policisté tvrdili, že ho v tom vozidle dojeli a poznali. Neví, co policistům provedl. Ke svým osobním poměrům uvedl, že před nástupem do výkonu trestu žil s družkou a dcerou, živil se jako osoba samostatně výdělečně činná, je vyučený pekař – cukrář, ale poté co zavřel pizzerii se posledních 11 měsíců živil přípravou elektroinstalace na stavbách, kdy si takto vydělal 40 až 55 000 Kč čistého měsíčně. Vlastní dva automobily a zbyly mu peníze z prodeje domu, jiný hodnotnější majetek nemá. Zadlužený není. Na syna má hradit 4 000 Kč měsíčně, což si před nástupem do výkonu trestu na 12 měsíců předplatil. V minulosti užíval pervitin a to třeba 5x během týdne, ale přestal ho užívat na základě vlastního rozhodnutí cca rok a půl před nástupem do výkonu trestu. Řekl si, že už drog bylo dost. V minulosti již byl několikrát odsouzen, ale vždy šlo pouze o „řízení“, ve výkonu trestu odnětí svobody dosud nikdy nebyl. Po propuštění z výkonu trestu využije úspory, aby se svou ženou, která je z oboru, otevřel „stacionář pro stařečky“.

4. Ke skutku ad 2 pak vypovíдали před soudem jako svědci dotčení policisté.
5. Svědek D [REDAKCE] uvedl, že předmětného dne s kolegou měli hlídkovou službu, jeli po ulici Generála Klapálka, když je u čerpací stanice Mol zaujalo modré vozidlo BMW, které to z místa „odpíchlo“ a zatočilo k prodejně AAA auto a poté do ulice Jaroslava Merhauta. Takovou jízdou na sebe vozidlo upozornilo, tak za ním jeli a za použití signalizace ho zastavili. Vozidlo měli na dohled a jeli za ním až do zastavení, nebyl zde prostor pro to, aby se v řízení někdo vystřídal. Svědek vyzval řidiče k předložení dokladů, řidič se přiznal, že řidičský průkaz nemá a podle jména J [REDAKCE] D [REDAKCE] pak už svědek věděl, že jde o osobu, kterou jeho kolegové stavěli opakovaně a která má procházet i IS Patros. Sám však osobně s obžalovaným předtím neměl nic do činění. Lustrace potvrdila, že jde skutečně o obžalovaného, že má zákaz řízení a je na něj příkaz k dodání do výkonu trestu. Dechová zkouška byla u obžalovaného negativní, vyzvali ho, aby si zabezpečil vozidlo a následoval je na oddělení, kde ho předají k dalším úkonům. Obžalovaný měl na místě „slabou chvíli“, ptal se, jestli by to nemohli přehlédnout. Když mu vysvětlili, že to nejde, tak je dobrovolně následoval na oddělení, kde ho předali k dalším úkonům.
6. Svědek Š [REDAKCE] M [REDAKCE] situaci popsal v podstatných částech shodně. Obžalovaného předtím neznal a jako D [REDAKCE], který má mít zákaz řízení a příkaz k dodání do výkonu trestu, ho poznal kolega (svědek J [REDAKCE]) a vše jim pak potvrdila lustrace. Vozidlo však nestavěli proto, že by poznali řidiče, ale protože je zaujalo stylem jízdy, kdy kromě výše zmíněného „odpichu“ od čerpací stanice svědek popsal také prudké projetí zatáčkou tak, až vozidlo „ustrělilo“. Dle svědka to vypadalo tak, že je řidič zahlédl a snažil se jim ujet. Je-li celou dobu za ním, takže tam nebyl žádný prostor k tomu, aby se na místě řidiče obžalovaný s někým mohl vystřídat. Ve vozidle byl sám.
7. Dále soud vyšel z listinných důkazů, kdy k dispozici je přílohový spis zdejšího soudu sp. zn. 6 T 21/2021, ale v podstatných částech jsou z něj kopie i součástí hlavního spisu.

8. K dispozici je rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 6 T 21/2021 z 6. 4. 2021, ze kterého plyne, že obžalovaný jím byl shledán vinným nejen přečinem podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dle bodu 2 výroku dopustil dne 9. 6. 2020, ale také přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dle bodu 1 výroku dopustil tak, že nejméně v době od roku 2019 do zadržení dne 9. 6. 2020 měl v držení 15,077 gramů pervitinu, tuto drogu získával od neustanovených osob, částečně ji užíval pro vlastní potřebu, částečně ji distribuoval dalším uživatelům drog. Za tuto trestnou činnost a za přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen Okresním soudem v Rakovníku ve věci sp. zn. 1 T 67/2020, mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody na 14 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 12 měsíců, trest propadnutí věci (mobilního telefonu) a trest propadnutí náhradní hodnoty (finanční prostředky ve výši 1 000 Kč). Dle přiložené doručky odsouzený tento rozsudek osobně převzal dne 29. 4. 2021. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, sp. zn. 11 To 158/2021, plyne, že odvolací soud návržné odvolání obžalovaného zamítl a tudíž rozhodnutí ve věci nabylo dne 24. 6. 2021 právní moci.
9. K dispozici je původní výzva k nástupu trestu z 23. 7. 2021, dle které měl obžalovaný nastoupit do výkonu trestu nejpozději 9. 8. 2021 do 16:00, kdy dle připojené doručky (s výslovným označením obsahu „výzva k NT“) si tuto výzvu obžalovaný osobně převzal dne 9. 8. 2021 v 18:15. K dispozici je pak rovněž druhá výzva k nástupu trestu ze 17. 8. 2021, dle které měl obžalovaný nastoupit trest odnětí svobody nejpozději 23. 8. 2021 do 16:00, k dispozici je i zde doručka, dle které si obžalovaný tuto výzvu převzal osobně dne 17. 8. 2021. Obě výzvy obsahují upozornění, že nenastoupení výkonu trestu může být posouzeno jako přečin podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se sazbou odnětí svobody až na dva roky. K dispozici je úřední záznam sepsaný dne 17. 8. 2021 pracovníci zdejšího soudu, paní Blankou Šrajerovou, dle kterého se obžalovaný uvedeného dne dostavil do trestní kanceláře s tím, že měl nastoupit již 9. 8. 2021, mařit výkon nechce, ale neví jak se má k situaci postavit, když aktuálně nemá ani doklad totožnosti. Na pokyn soudce Mgr. Jirounka byl odsouzenému změněn nástup výkonu trestu na 23. 8. 2021 a výzva k nástupu v novém termínu byla na místě předána proti podpisu doručky (odsouzený rovněž potvrdit převzetí usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, sp. zn. 11 To 158/2021).
10. Žádost o odklad nástupu výkonu trestu byla ke zdejšímu soudu podána dle podacího razítka soudu až dne 24. 8. 2021, byť žádost sama je datována 23. 8. 2021, kdy obžalovaný v ní žádá o odklad trestu o maximálně jeden týden, kdy vysvětluje, že se jeho bývalá žena před synem „prokecla“, že obžalovaný nemá jet do ciziny pracovat, ale že má nastoupit do výkonu trestu, a že pak syn hodiny plakal a opakoval, že si vezme život, když nemůže být se svým milovaným tatínkem a že se tatínek ve vězení strašně zkaží a pak ho po návratu na svobodu nebude chtít. Obžalovaný uvedl, že by chtěl se synem ještě strávit dva či tři dny a vyvrátit mu to, že ho vždycky chtít bude. Usnesením z 22. 9. 2021 byl návrh obžalovaného na odklad výkonu trestu zamítnut a následující den byl vydán příkaz k dodání obžalovaného do výkonu trestu odnětí svobody. Dle připojené doručky bylo toto usnesení doručeno obžalovanému až po jeho dodání do výkonu trestu odnětí svobody. Dle sdělení o vypátrání osoby a protokolu o dodání do výkonu trestu byl odsouzený vypátrán dne 24. 9. 2021, na svobodě omezen ve 14:00 (tento čas dle sdělení, v protokolu o dodání uvedeno 14:10) a předán do Vazební věznice Praha – Ruzyně toho dne v 19:00.
11. Dále je k dispozici rozhodnutí Městského úřadu Rakovník z 8. 6. 2020, č. j. MURA/24864/2020, dle kterého se obžalovaný stručně řečeno dopustil přestupku tím, že se dne 25. 5. 2020 odmítl při silniční kontrole podrobit jak dechové zkoušce, zda při řízení není ovlivněn alkoholem, tak zkoušce na přítomnost jiných návykových látek i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. Vedle pokuty v částce 40 000 Kč byl obžalovanému uložen zákaz řízení motorových

vozidel na dobu 24 měsíců. Dle doručky si obžalovaný toto rozhodnutí osobně nepřevzal, doručeno bylo fikcí a následně nabylo právní moci dne 4. 7. 2020.

12. K předmětnému automobilu tovární značky BMW modré barvy se váže kupní smlouva datovaná k 30. 8. 2021, dle které měl vozidlo obžalovaný zakoupit v plně pojízdném stavu za částku 102 000 Kč. K provedení silniční kontroly dne 30. 9. 2021 je k dispozici příslušný úřední záznam policie, který co do popsaného postupu policie odpovídá výše rozebraným výpovědím hlídku konajících policistů, plyne z něj pak rovněž přesnější čas, kdy byla zaznamenána jízda předmětného vozidla a kdy došlo k jeho zastavení, kdy dle úředního záznamu došlo k zastavení v 14:00, k omezení osobní svobody pak následně v 14:10.
13. V evidenční kartě řidiče má odsouzený celkem 10 záznamů, vedle dále zvláště řešených rozhodnutí soudu jde o šest správních přestupků, mimo jiné se zde rovněž opakuje odmítnutí podrobit se na výzvu zkoušce, zda při řízení nebyl ovlivněn alkoholem či jinou návykovou látkou.
14. Dle opisu z evidence přestupků má odsouzený jeden záznam z roku 2017 za přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu.
15. V opisu z rejstříku trestů má pak odsouzený celkem pět záznamů. Nejstarší odsouzení je zdejší soudem ve věci sp. zn. 27 T 74/2017, kdy rozsudkem z 23. 2. 2018 byl odsouzenému za přečiny podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen vedle trestu zákazu činnosti na 20 měsíců původně podmíněný trest odnětí svobody na 4 měsíce, zkušební doba byla nejprve prodloužena, posléze dne 25. 11. 2021 bylo přistoupeno k nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Druhé odsouzení ve věci Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 41 T 15/2019 je pro přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, uložený peněžitý trest odsouzený uhradil a hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen. Třetí v pořadí je opět odsouzení zdejší soudem a to ve věci sp. zn. 26 T 70/2019, kdy byl odsouzenému pro přečiny podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen vedle zákazu činnosti opět peněžitý trest, který obžalovaný rovněž již zaplatil. Čtvrté v pořadí je odsouzení Okresním soudem v Rakovníku ve věci sp. zn. 1 T 67/2020 pro přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy uložený trest byl zrušen výše již řešeným rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 6 T 21/2021, které je posledním pátým záznamem v rejstříku.
16. S ohledem na aktuální výkon trestu vyšel soud při hodnocení osoby odsouzeného a možnosti jeho nápravy rovněž z jeho hodnocení z výkonu trestu, a to jak z původního z přípravného řízení z 29. 3. 2022, tak z jeho vyžádaného doplnění z 13. 5. 2022, kdy odsouzenému nejsou negativní poznatky, byl zařazen do bezdrogové zóny do vysokého stupně zabezpečení s II. prostupnou skupinou vnitřní diferenciací. Ze dvou hodnotících období program jednou plnil v celém rozsahu, v jednom období částečně (negativní poznatek za nedovolenou kombinaci civilního a ústavního oblečení), je pracovníčně zařazen, zapojuje se do brigád, za které získal jednu pochvalu, kázeňsky trestán nebyl. Navázal spolupráci s mimovězeňskými subjekty, se kterými řeší mimo jiné možnost žádosti o podmíněné propuštění, závazky a problematiku návykových látek.
17. Obžalovaný pokud jde o skutek dle bodu 1 obžaloby, respektive výroku tohoto rozsudku, svoji vinu plně popřel (viz jeho výpověď), pokud pak jde o bod 2 obžaloby, svoji vinu uznal částečně, kdy nepopírá, že řádně nenastoupil trest, lituje toho, ale necítí se vinen, a to kvůli synovi a kvůli tomu, že měl za to, že by soud mohl jeho žádosti vyhovět a rozhodnutí o žádosti mu do té doby nepřišlo.
18. Pokud jde o skutečnost, že odsouzenému byl uložen zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel, o této skutečnosti musel vědět s ohledem na to, že relativně krátce předtím osobně převzal rozsudek ve věci zdejšího soudu sp. zn. 6 T 21/2021 a následně rovněž usnesení Krajského soudu v Praze, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání. V tomto je situace odlišná oproti výše rozebranému správním rozhodnutí, kdy bylo doručeno toliko fikcí. Odsouzený ostatně tento dílčí aspekt nepopírá, jeho obhajoba spočívá v tvrzení, že vozidlo neřídil, pouze seděl

v stojícím vozidle a prováděl diagnostiku, kdy výpovědi zasahujících policistů označil za nepravdivé s tím, že neví, proč ho chtějí kriminalizovat, ale měl se stát obětí nepravdivých výpovědí policistů již v minulosti.

19. Soud této obhajobě neuvěřil, považuje ji za účelový výmysl obžalovaného, který se v kontextu navrhovaného dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody snaží dosáhnout zprošťujícího rozsudku. Soud neměl žádný důvod nevěřit výpovědím zasahujících policistů, u kterých není znám žádný motiv, proč by měli chtít obžalovaného křivě obvinít a riskovat jak ztrátu zaměstnání tak vlastní trestní stíhání. Jejich výpovědi co do obsahu i způsobu podání působily věrohodně, odpovídali v podstatných bodech s přirozenými odlišnostmi v podrobnostech tak, jak je charakteristické pro nesečvičené, přirozeně podávané výpovědi. Naproti tomu výpověď obžalovaného působila v kontextu listinných důkazů účelově (např. srovnání žádosti o odklad výkonu trestu, kdy obžalovaný argumentoval tím, že krizi u syna způsobilo „prokecnutí“ jeho matky, že otec má nastoupit do vězení, naproti tomu před soudem obžalovaný afektovaně popisoval, že neví jak dlouhá bude muset být „stavba sídliště v Rumunsku“, pokud dostane další trest, kdy vše prezentoval tak, že syn stále neví o tom, že jeho otec šel ve skutečnosti do vězení, či zjevné nesrovnalosti v tom, jak rychle měl reagovat na seznámení se z výzvou k nástupu dne 9. 8. 2022, či že měl podat žádost o odklad den před nástupem). Nelze pak přehlédnout, že obžalovaný má zjevné tendence k páchání trestné činnosti v dopravě, zejména pak přečinů podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, výpovědi policistů odpovídají tomu, čeho se obžalovaný opakovaně dopouštěl i v minulosti.
20. Soud proto pokud jde o skutek ad 1, došel k závěru, že obžalovaný v daném místě a čase vozidlo skutečně řídil, ač věděl, že mu byl soudem uložen trest zákazu takovéto činnosti, jak je popsáno ve výroku ad 1.
21. Pokud jde o druhý skutek, s ohledem na přiložený spis, respektive listinné důkazy ve spise, není pochyb, že odsouzený byl pravomocně shledán vinným tak, jak je uvedeno výše, kdy mu byl uložen mimo jiné nepodmíněný test odnětí svobody, kdy si výzvu k nástupu dne 9. 8. 2020 převzal ještě dne 9. 8. 2020, ale až po určené hodině k nástupu do výkonu trestu. Bylo by na místě očekávat, že se obžalovaný bude snažit obratem zareagovat, kdy s ohledem na předchozí právní moc rozsudku mu muselo být jasné, jakou „výzvu k NT“ zřejmě obálka obsahuje, přesto obžalovaný uvádí, že měl obálku otevřít až v pátek 15. 8. 2020 a proto až následující úterý šel věc řešit na soud. Zdejší soud tehdy s ohledem na obsah záznamu a vydání nové výzvy k nástupu trestu projevil značné pochopení k odsouzenému, kdy na místo realizace dodání do výkonu trestu či doručení výzvy k okamžitému nástupu (dle ustanovení § 321 odst. 2 tr. řádu by v zásadě měl odsouzený nastoupit výkon trestu do jednoho měsíce od právní moci rozsudku) soud obžalovaného vyzval k nástupu až v termínu 23. 8. 2021 do 16:00, tedy poskytl mu ještě další čas na vyřízení si svých záležitostí před nástupem do výkonu trestu. Podací razítko pak prokazuje, že odsouzený nepožádal o odklad výkonu trestu předem, ale až den poté, tedy v době, kdy již věděl, že se ve smyslu obsaženého poučení dopustil maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Teoreticky zdejší soud mohl obratem po obdržení této výzvy ihned vydat příkaz k dodání do výkonu trestu, učinil tak však až s časovým odstupem, takže se projevilo, že byť uplynula obžalovaným požadovaná doba maximálně jednoho týdne (tedy do 31. 8. 2021) pro odklad trestu, přesto do vězení ani poté nenastoupil (pokud by tak učinil, mělo by to nepochybně podstatný význam pro hodnocení závažnosti jednání obžalovaného). K realizaci trestu tak došlo až o další měsíc později v návaznosti na přistižení obžalovaného při páchání jiné trestné činnosti.
22. Pakliže obžalovaný tvrdí, že jednal v dobré víře v to, že v případě podání žádosti o odklad nemusí do rozhodnutí o žádosti nastoupit do výkonu trestu, nemá to základ v poučení, které převzal, ani v právních předpisech, rovněž sám přiznává, že byl zvláště poučen osobně na soudě, že je důležité, aby v druhém termínu již skutečně nastoupil. Tvrzení o nejmenované osobě, která mu měla tvrdit, že má taková žádost u prvotrestaného odkladný účinek, respektive že jí soud musí vyhovět, soud považuje za účelovou legendu obžalovaného, ostatně verze dle výpovědi

obžalovaného o podání den před nástupem je v rozporu s listinnými důkazy, kdy dle podacího razítka soudu ve skutečnost žádost podal až den poté, takže by i za předpokladu snahy postupovat podle takovéto legendy podal opožděně. Ostatně, i kdyby snad skutečně od nějaké nejmenované osoby takovou informaci obdržel, bylo by na místě očekávat, že se ji pokusí nějakým způsobem ověřit, např. dotazem na zdejší soud, kde měl pozitivní zkušenost s odkladem data nástupu. Že by obžalovaný bez dalšího důvodu uvěřil tvrzení, že nemusí nastoupit bez ohledu na písemné poučení a ústní naléhání pracovnice zdejšího soudu, je absurdní.

23. Soud shledal, že odsouzený věděl, že porušuje výzvu k nástupu, až následně se pokusil přes žádost o odklad tento protiprávní stav zpětně zhojit, ale byl si vědom toho, že se na svobodě zdržuje v rozporu s obdrženou výzvou, jelikož již měl začít vykonávat zdejším soudem uložený trest odnětí svobody.
24. Pokud pak jde o další postup soudu a realizaci příkazu k dodání, je skutkový stav jednoznačně zjištěn z výše rozebíraných listinných důkazů, jistý prostor pro skutkové pochybnosti je zde maximálně ve vztahu k okamžiku omezení osobní svobody, kdy je jednou uvedeno 14:00 a několikrát 14:10 (kdy je naopak 14:00 uváděno jako okamžik zastavení vozidla na výzvu policejní hlídky), kdy již obžaloba správně vychází z příznivější varianty, že k omezení došlo již v 14:00, soud nemá důvod se od této příznivější varianty odchylovat. Z hlediska viny a trestu jde o nepodstatný detail.
25. Dle ustanovení § 337 odst. 1 tr. zákoníku se přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že:
 26. a) vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl,
 27. g) bez závažného důvodu nenastoupí na výzvu soudu trest odnětí svobody nebo se jiným způsobem neoprávněně brání nástupu výkonu tohoto trestu.
28. Pakliže obžalovaný v bodě 1 řídil motorové vozidlo, ač věděl, že mu tato činnost byla výše uvedeným rozhodnutím zdejšího soudu zakázána, dopustil se v tomto bodě přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a to konkrétně ve formě maření výkonu rozhodnutí soudu. Jednal vědomě a úmyslně, chtěl předmětnou činnost vykonávat, kdy mu bylo jedno, že tak předmětný trest maří.
29. V bodě 2 pak odsouzený vědomě nenastoupil do výkonu trestu odnětí svobody uloženého výše uvedeným rozhodnutím zdejšího soudu, tedy mařil jeho výkon i zde obžalovaný jednal vědomě a úmyslně, nechtěl do výkonu trestu nastoupit a úmyslně vytvořil a udržoval protiprávní stav, kdy se zdržoval na svobodě na místo toho, aby již byl řádně ve výkonu trestu. Věděl, že takto maří nařízený výkon trestu uloženého předmětným rozsudkem zdejšího soudu.
30. Pokud jde o „vážný důvod“, trestní zákoník ho pro účely tohoto ustanovení nedefinuje a ponechává ho na aplikační praxi, kdy za takovýto vážný důvod odůvodňující nenastoupení výkonu trestu je na místě považovat nikoliv jakékoliv těžkosti pro odsouzeného či jeho rodinu, ale mimořádné situace, typu vážných zdravotních komplikací bezprostředně ohrožujících život, či u kterých hrozí těžké následky na zdraví (např. odsouzený nenastoupí do výkonu trestu, jelikož je hospitalizován s infarktem či mrtvicí), akceptovat lze na nezbytně nutnou dobu i akutní potřebu zajištění péče o rodinu, kdy např. je nečekaně před nástupem do výkonu trestu hospitalizován druhý z pečujících rodičů, takže by děti v případě nástupu zůstaly bez zajištěné péče, představit si lze i mimořádné životní situace jako je zničení obydlí rodiny požárem či povodní (opět na nezbytnou dobu do základní stabilizace situace). Obžalovaným popisovaná akutní reakce dítěte na zprávu o věznění otce (verze dle žádosti o odklad), či jeho dlouhodobý odjezd do zahraničí (verze dle výpovědi před soudem), není takto vážným důvodem za situace, kdy syn je v péči

matky, která by mu v případě potřeby byla povinna zajistit potřebnou léčbu či podporu (psycholog, psychiatr, v případě vážných sebevražedných pokusů hospitalizace na dětské psychiatrii). Ač lze pochopit, že jde pro rodiče o situaci velmi tíživou a frustrující, obžalovaný by si měl uvědomit, že to byl on sám, kdo své děti a další blízké osoby opakovaným pácháním trestné činnosti této situaci vystavil. Obžalovaný nemohl reálně očekávat, že v kontextu již jednou prodloužené zkušební doby podmíněného odsouzení bude jeho další trestná činnost řešena tresty nespojenými s odnětím svobody do nekonečna. Ostatně lze zde poukázat na odůvodnění již výše citovaného usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, sp. zn. 11 To 158/2021, který se s těmito aspekty v kontextu odvolání obžalovaného již jednou vypořádal.

31. Soud návazně shledal, že obžalovaným svým jednáním pod bodem 2 spáchal přečin podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku.
32. Při ukládání testu pak soud přihlédl v intencích ustanovení § 39 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a k možnosti jeho nápravy. Soud rovněž přihlédl k ostatním uloženým a dosud nevykonaným trestům tak, aby výsledný trest nebyl pro obžalovaného nepřiměřeným postihem.
33. Jelikož obžalovaný spáchal dva samostatné trestné činy podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, je mu ukládán podle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný. Pro kvalifikaci podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku je stanovena trestní sazba až dva roky odnětí svobody.
34. Z hlediska polehčujících okolností lze přihlédnout pouze k částečnému doznání ve vztahu ke skutku ad 2, kdy však takovéto doznání skutečnosti, že nenastoupil v kontextu listinných důkazů nelze přeceňovat, naopak obžalovaný zjevně všude, kde spatřoval šanci na vedení obhajoby, svoji vinu popíral. To samozřejmě je právem obžalovaného a zcela legální taktikou obhajoby, obžalovanému to nepřitěžuje, ale na druhou stranu pak těžko soud může dávat větší význam tomu, že obžalovaný nezpochybňuje, že proti podpisu před pracovníkem soudu převzal výzvu k nástupu a že nenastoupil, ale byl policií dodán do výkonu trestu až později. Obžalovaný sice uvádí, že nenastoupení lituje, ale není zde nic, na základě čeho by soud mohl dojít k závěru, že jde o skutečnou lítost nad svojí vinnou, pakliže se obžalovaný nijak vinen necítí, takže zjevně lítost projevuje v kontextu očekávání prodloužení trestu ve vztahu k sobě a návazně ve vztahu k synovi. Nejde zde zjevně o skutečnou lítost ve vztahu k spáchání trestné činnosti, ale ve vztahu k důsledkům, ve smyslu očekávaného trestu.
35. Pokud jde o přitěžující okolnosti, odsouzenému přitěžuje trestní minulost, ve vztahu k ustanovení § 337 odst. 1 tr. zákoníku je speciálním recidivistou, na druhou stranu se jeho trestná činnost neomezuje na tuto trestnou činnost či další trestnou činnost v dopravě (opakující se přečiny dle § 274 tr. zákoníku v kontextu přestupků spočívajících v odmítání se podrobit testování), kdy aktuální nepodmíněný trest odnětí svobody byl uložen také za držení a distribuci pervitinu. Pakliže by obžalovaný měl vykonat tresty pouze za přečiny podle §§ 337 a 274 tr. zákoníku, bylo by nutné více zohlednit míru, se kterou již uložené tresty 14 a 4 měsíců v kombinaci s novým trestem překročí hranici stanovené trestní sazby pro tyto kvalifikace a zda navazující působení více trestů nebude nepřiměřeně tvrdé, byť samozřejmě recidiva může vést k ukládání trestů v součtu výrazně překračující horní hranici souhrnného či společného trestu, ale zde jde o ukládání trestu za recidivu rovněž k přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kde je třeba zohlednit, že jeden rok odnětí svobody představuje samu dolní hranici trestní sazby, zatímco horní hranice trestní sazby činí až pět let, tresty celkem 1,5 roku jsou tedy jen mírně nad spodní hranici trestu ukládaného pouze za přečin dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku bez zohlednění recidivy.
36. Za této situace je uložení úhrnného trestu odnětí svobody na 8 měsíců, tedy stále ve spodní polovině trestní sazby přiměřené, naopak pakliže by nebylo nutné zohlednit délku aktuálně vykonávaných trestů odnětí svobody, by šlo až o trest nepřiměřeně nízký. U odsouzeného se předchozí tresty bezprostředně nespojené s trestem odnětí svobody zjevně mijely účinkem, kdy

např. peněžitý trest zaplatil, ale následně dále páchal trestnou činnost, od trestné činnosti ho neodradila skutečnost, že je ve zkušební době podmíněného odsouzení, ba ani to, že mu tato zkušební doba byla výjimečně prodloužena. S ohledem na to, že odsouzený pokračoval v páchání trestné činnosti až do chvíle, kdy mu to bylo znemožněno dodáním do výkonu trestu odnětí svobody, nelze než konstatovat, že od jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody nelze očekávat, že bude mít potřebný výchovný účinek na obžalovaného, respektive když nic jiného, tak po dobu jeho výkonu bude veřejnost chráněna před další jeho trestnou činností. Z hodnocení odsouzeného se zdá, že se odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody snaží, nezbyvá než doufat, že jde o skutečnou snahu po nápravě a nikoliv jen o účelovou snahu dosáhnout co nejdříve podmíněného propuštění, které u prvotrestaného u takovéto trestné činnosti přichází v úvahu již po výkonu jedné třetiny uložených trestů. O tom, zda odsouzený bude či nebude podmíněně propuštěn, zde však nepřísluší spekulovat. Soud ukládá trest podle aktuální situace, kdy je na místě z hlediska individuální i generální prevence uložit trest odnětí svobody na minimálně 8 měsíců. Je pak již na odsouzeném, zda bude následně schopen během výkonu trestu prokázat, že k jeho nápravě postačovala i kratší doba.

37. Co do zařazení obžalovaného pro výkon trestu soud postupoval podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, jelikož neshledal, že by dle odst. 2 písm. b) či odst. 3 citovaného ustanovení byly dány důvody k zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které

rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 28. června 2022

JUDr. Ondřej Načeradský v. r.
samosoudce